

Chính Danh và Chính Trị

Danh là tên gọi của người hay vật do người khác đặt cho. Có danh bác sĩ, nha sĩ, dược sĩ thì phải tốt nghiệp trường Y, Nha, Dược; có được chức tổng thống thì phải do dân bỏ phiếu chọn lựa; có đảng viên bầu thì mới được tôn làm lãnh tụ; có tốt nghiệp các cơ sở giáo dục, mới được trao bằng cử nhân, tiến sĩ, thạc sĩ ...

Chính danh nghĩa là mỗi sự vật phải được gọi đúng tên của nó, mỗi người phải được gọi đúng chức phận, làm đúng trách nhiệm của mình. Không thể gọi tên đồ tể giết heo là bác sĩ Thú y, không thể gọi bọn cầm quyền CSVN là chính quyền vì thực chất chúng không do dân cử, dân bầu.

Một người có rất nhiều danh. Trong gia đình tùy theo liên hệ mà xưng là con, cha, mẹ, anh, chị, em, cô, chú, ... Trong xã hội, ngoài chức phận làm dân, còn có thêm những chức phận nghề nghiệp như luật sư, kỹ sư, ... hay những chức phận của tôn giáo, quân đội, ...

Có chính danh mà không hoàn thành trách nhiệm thì ngoài việc lưu xú danh ngàn năm còn bị bãi nhiệm, lật đổ, thanh trừng, ... có thể nguy hiểm đến tính mạng.

Công dân một nước có nhiệm vụ bảo vệ đất nước, chống ngoại xâm mà không làm tròn nhiệm vụ thì sẽ mất danh công dân và bị kẻ xâm lăng gọi là nô lệ hay nguy.

Không có danh mà tìm cách chiếm đoạt thì danh ấy không bền và cũng lưu xú danh. Đảng CSVN đã gian xảo đội lốt Việt Minh, xách động dân chúng nổi dậy, biến cuộc mít tinh ra mắt quốc dân của chính phủ Trần Trọng Kim thành cuộc biểu tình đòi giải tán chính phủ vào tháng tám năm 1945.

Chính trị là thái độ và hành động liên quan đến mọi khía cạnh của đời sống kể cả chính quyền, đảng phái, tôn giáo, ... Tuyên bố “không làm chính trị” tức là đã làm chính trị! Làm chính trị là trực tiếp tham gia để xác định lập trường chính trị (minh xác vị trí của mình), khuynh hướng chính trị (ủng hộ hay nghiêng về phe nào có cùng lập trường chính trị), đường lối chính trị (những bước tiến hay con đường để thực hiện lập trường chính trị), và thái độ chính trị (phản ứng của mình). Những người làm chính trị hẳn đã nghe qua câu “Tề gia, trị quốc, bình thiên hạ”. Có nghĩ là muốn đạt được mục đích cao nhất là bình thiên hạ: ổn định thế giới, trước hết phải trị quốc, lãnh đạo nước mình cho được yên bình, ổn thỏa. Muốn trị quốc, trước hết cần tề gia: chỉnh đốn gia đình, gia tộc mình cho được an vui, no ấm. Nhưng đa số chỉ thích đi đường tắt, một bước nhảy vọt lên trị quốc, bình thiên hạ mà lơ đi việc tề gia, lại càng không muốn biết làm thế nào để tề gia? Xin thưa, muốn tề gia phải tu thân trước đã. Tu thân là làm cho bản thân mình luôn được tiến bộ và tốt đẹp.

Tu thân có đòi hỏi gì không? Có chứ lại khó nữa! Muốn tu thân, phải đạt được 4 bước quan trọng đầu tiên trong 8 bước “Cách vật, trí tri, thành ý, chính tâm, tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ” của Khổng Tử. (1)

Muốn tu thân, trước hết phải có chính tâm: làm cho tâm tư của mình ngay thẳng, chính trực. Chính tâm lại gồm có nhân tâm, thiện tâm, và công tâm.

Nhân có nghĩa là tình người, có tình nhân loại, đồng bào, thương người như thể thương thân. Nhân trị là đối xử với người như đối xử với bản thân mình, điều gì mình không thích thì đừng làm cho người.

Thiện có nghĩa là tốt lành. Người có tâm thiện thì hay thương người, làm việc từ thiện hợp với đạo đức.

Công có nghĩa là công bằng, bình đẳng, đồng đều.

Muốn có chính tâm thì trước hết phải có ý nghĩ tốt, thành thật (thành ý). Muốn có thành ý, trước hết phải có nhận thức đúng đắn (trí tri hay trí tuệ). Muốn có trí tuệ thì phải nghiên cứu, học hỏi đến nơi đến chốn, lĩnh hội được cái nguyên lý, chính danh của sự vật (cách vật). Không có chính danh thì nói không ai nghe mà làm cũng không xong. **Danh không chính ắt Ngôn không thuận, Ngôn không thuận ắt Việc bất thành.**

Chính danh CSVN (2) là CS, chỉ có trách nhiệm với CS Tàu, CS Nga, và CS Đông Dương, chứ không có trách nhiệm với quốc gia dân tộc. Dù CSVN có biến thái để sinh tồn, dù có tô son trát phấn để làm đẹp cũng không thay đổi được cái thực chất của nó. NVTNCS thấy CS là phải tự động tẩy chay, phải tránh xa, đó mới là người có trí tuệ.

Nếu lá cờ Vàng (3) là căn cước của NVTNCS để nhận diện phe ta thì CĐNVTNCS (4) là đại diện của chúng ta để thực hiện những sinh hoạt, nguyện vọng của cộng đồng, phát huy sức mạnh và đem lại lợi ích chung cho cộng đồng. Cái chính danh CĐNVTNCS nằm trong tập thể NVTNCS. Nếu CĐNVTNCS chưa hoạt động hữu hiệu, ban lãnh đạo kém cỏi tài đức, thì đây là do: “Lỗi tại tôi đã bầu cho họ, lỗi tại tôi đã thờ ơ với cộng đồng, lỗi tại tôi chỉ thích phê bình, lên án, ... Lỗi tại tôi mọi đảng!”

Không thể thay thế một tổ chức không hữu hiệu bằng một tổ chức khác mà phải thay đổi cách làm việc và ban lãnh đạo. Một cộng đồng vững mạnh về nhân lực cũng như tài lực không phải tự nhiên có, mà hoàn toàn tùy theo trình độ tu thân của từng cá nhân. CĐNVTNCS phải quan tâm đến những sinh hoạt của cộng đồng đã được giao phó qua bản hiến chương. Ban chấp hành, người lãnh đạo hay đại diện CĐNVTNCS phải tích cực tham gia, ủng hộ, khích lệ những sinh hoạt cộng đồng để phát huy và duy trì sắc thái cá biệt của cộng đồng. Chỉ một câu “qua sự phối hợp với **CĐNVTNCS**” trên các thông báo hay giấy mời đã đem cái chính danh của CĐNVTNCS đến với các tổ chức, các sinh hoạt, cho thấy có sự hỗ trợ, liên kết

giữa hai phía, làm giảm thiểu những nghi ngờ, chia rẽ và phản ứng hữu hiệu đối với nỗ lực xâm nhập của Nghị Quyết 36. Đây là cách tổ chức cộng đồng lý tưởng và hữu hiệu. Điều này không có nghĩa là chỉ CĐNVTNCS mới có quyền lập hội hay tổ chức các sinh hoạt, cũng không có nghĩa là tạo ra cảnh thiên vị, bè phái, đi đèm giữa CĐNVTNCS và các hội đoàn, tổ chức. Cũng không bắt buộc các tổ chức, hội đoàn phải có sự hợp tác với CĐNVTNCS, nhất là các tổ chức đã tạo được niềm tin và tín nhiệm qua quá trình hoạt động. Hãy ủng hộ, tham gia những tổ chức, những sinh hoạt nào có sự phối hợp với CĐNVTNCS!

Dân tộc VN đau khổ triền miên vì cái ách CS kể từ khi đảng CSVN cướp chính quyền năm 1945. Chính Trường Chinh đã khẳng định: “Các chiến sĩ Việt Minh đã lãnh đạo nhân dân nổi dậy giành chính quyền theo chỉ thị ngày 12/3/1945 của đảng Cộng Sản Đông Dương, chính phủ Trần Trọng Kim đầu hàng.” Chiếu Thoái Vị của vua Bảo Đại, ngày 25/8/1945, đã chính thức nhường toàn bộ vương quyền cho dân chúng. Đảng CSVN đã không thực hiện được sự trao quyền này mà chỉ coi Chiếu Thoái Vị như một sự “đầu hàng cách mạng” (5). Bản Tuyên Ngôn Độc Lập ngày 2/9/1945 bắt đầu bằng câu: “Tất cả mọi người sinh ra đều có quyền bình đẳng. Tạo hóa cho họ những quyền không ai có thể xâm phạm được, trong những quyền ấy có quyền được sống, quyền tự do và quyền mưu cầu hạnh phúc”. Đây chỉ là những lời vay mượn, là cái bánh vẽ để nhử người dân. Những quyền căn bản này cũng đã không được đảng CSVN thực hiện từ Bắc (1945) chí Nam (1975) và cho đến nay.

Chế độ đảng trị CSVN là một chế độ uơ hèn và nhu nhược đã không bảo vệ được chủ quyền đất nước, lại còn lén lút bán đất, nhượng biển cho Trung cộng để bây giờ đất nước lâm vào cảnh bị người lạ, tàu lạ, hàng hóa lạ, văn hóa lạ, ... lan tràn trên lãnh thổ. Muốn chống Trung cộng mà đảng há miệng mắc quai, làm sao phủ nhận những giao kèo bán nước do chính mình ký?

Những nỗ lực bang giao quốc tế, hội nhập thế giới chỉ là những cố gắng hợp lý hóa cho một chế độ đảng trị độc tài sau khi đã chiếm được VN bằng cái chính danh nguy tạo cho việc cướp chính quyền năm 1945 và chiếm đoạt miền Nam năm 1975. **Khi đã mất chính danh đảng CSVN sẽ không thể tồn tại. Sự sụp đổ hoàn toàn của chế độ tùy thuộc vào sự tu thân và trí tuệ của từng người dân. Nguy cơ mất nước và sự chán ghét đảng CSVN là chất xúc tác để thúc đẩy trí tuệ đến hành động, cho thêm sự can đảm và dân thân cần thiết để vượt qua sự ù lì, nhu nhược, sợ hãi hầu tạo nên sự hợp quần (critical mass) cần thiết để trỗi dậy giải thể chế độ CS, chôn vùi cái thể chế sai lầm, hoang tưởng vĩnh viễn.**

Không những phải giải thể chế độ bất chính danh CS mà dân tộc VN còn phải **kết án** những ký kết giữa Việt cộng và Trung cộng là không có giá trị. Có như thế mới đem lại chính danh cho những cuộc biểu tình chống Trung cộng xâm lăng, sự nổi

dậy của một Hội Nghị Diên Hồng cứu nước, và sự liên kết bằng võ lực hay ngoại giao với những nước khác để chống Trung cộng dựa trên lý do bảo vệ toàn vẹn và chủ quyền lãnh thổ.

Tu thân chẳng cầu thành thánh nhân, quân tử mà cốt để thực hiện cái chính danh và làm tròn trách nhiệm của mình. Gia đình là nền tảng của xã hội và con người là nền tảng của gia đình. Nếu ai cũng tu thân thì những căn bệnh khó chữa của người Việt xấu xí mà cụ Phan Chu Trinh đưa ra trong bài “Tỉnh Quốc Hồn Ca” vào năm 1907 như tham sòng sợ chết, ngồi không ăn bám, thói giành giật, lừa đảo nhau vì chữ lợi, bất nhân bất tín, không chịu mở mang trí thức đua chen thực nghiệp, tinh thần trách nhiệm kém, không gắng gỏi tự lực tự cường, chỉ lo vinh thân phì gia, ... cũng bay đi hết! Đời sống đạo đức, an bình, hòa hợp tự nhiên, trật tự từ trong gia đình đến cộng đồng và xã hội.

Thành ý và chính tâm giúp chúng ta cư xử bình đẳng, chung sống hòa thuận, đùm bọc lẫn nhau, nhưng cái trí tuệ và cách vật mới là điều cốt lõi giúp chúng ta thấy và biết sự thật, suy luận và hành động dựa trên sự thật. Ai cũng tu thân, có trí tuệ thì cộng đồng bớt những cơn sóng gió, bớt chuyện nổi giáo cho giặc, bớt xào xáo, phân tán. Trí thức mà không có trí tuệ thì đích thị là trí thức xu thời, trí thức rơm, còn bị CS miệt thị là trí thức cục phân.

Tóm lại, chính trị và chính danh phải đi đôi với nhau, và đã làm người thì phải gắng tu thân!

Nguyễn P. Thúy

September 02, 2012

- 1) Khổng Tử còn gọi là Khổng Phu Tử (551 – 479 TCN) là một nhà tư tưởng, nhà triết học nổi tiếng người Trung Hoa. Triết học của ông nhấn mạnh trên sự tu dưỡng đức hạnh cá nhân và cai trị bằng đạo đức. "Đạo Trung Dung" và các đức tính "Nhân, Lễ, Nghĩa, Trí, Tín" của ông có ảnh hưởng rộng lớn đối với đời sống và tư tưởng của các nền văn hóa Đông Á.
- 2) CSVN: Cộng Sản Việt Nam
- 3) Cờ Vàng với ba sọc đỏ của thời Việt Nam Cộng Hòa tại miền Nam VN, trước năm 1975.
- 4) CĐNVTCNS: Cộng Đồng Người Việt Tị Nạn Cộng Sản còn được gọi là Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia (CĐNVQG)
- 5) “55 Năm Sau Nhìn Lại: Cách Mạng Hay Cướp Chính Quyền” của luật sư Trần Thanh Hiệp, website Việt Thức. Nguồn:
<http://www.vietthuc.org/2012/08/07/55-nam-sau-nhin-lai-cach-mang-hay-cuop-chinh-quyen-3-doan-chot/>